

12.Descriu els aspectes més importants de l'obra teatral de Manuel de Pedrolo.

Els anys més creatius de Pedrolo són els 50. Pedrolo analitza la vida humana i formula preguntes inquietants: ¿som bastant solidaris els uns amb els altres? ¿som conformistes o aspirem a canviar la societat? ¿Hi ha comunicació entre els éssers humans?

Els personatges de Pedrolo viuen en un món tancat, separats de l'espai exterior. Presos que intenten enderrocar els murs de la presó, però que acaben resignant-se, espantats pel que poden trobar fora. Les situacions són claustrofòbiques, angoixants, tancades. Un teatre pessimista, però no evita perquè els seus personatges lluiten per les llibertats personals i nacionals.

S'ha relacionat Pedrolo amb el *teatre de l'absurd*, tot i que ell va rebutjar aquesta influència. Aquest teatre naix del sentiment de repulsa dels horrors de la II Guerra mundial, que va produir 96 milions de morts. En aquest teatre les relacions humanes són caòtiques, pròximes a la bogeria.

Adopta així un to irònic. La vida humana no té sentit. Les coses racionals produeixen desconfiança. Les obres són còmiques, a vegades, i desprenen una atmosfera trista de sentit tràgic, fàstic i cansament. No tenen un significat precís, però si tenen sentit. Els autors pensen que no cap preocupar-se pel sentit en un món sense sentit. No hi ha una imitació de la vida, sinó una visió imaginativa de la vida. No hi ha identificació entre espectadors i personatges. El llenguatge té lògica, però no correspon a una obra concreta.

Entre les obres teatrals de Pedrolo, podem destacar *Pell vella al fons del pou*(1957), *La nostra mort de cada dia*(1958), *Homes i No*(1959), *Tècnica de cambra* (1964), *Situació bis*(1965), etc.

[257 paraules]